

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 440

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 mai 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
125.	— Lege privind completarea Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	2		
718.	— Decret pentru promulgarea Legii privind completarea Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	2		
★				
126.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2021 pentru modificarea art. 5 pct. IV ⁴ din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat	3		
719.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2021 pentru modificarea art. 5 pct. IV ⁴ din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat	3		
★				
127.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2022 privind unele măsuri pentru participarea României la Fondul Alianței Nord-Atlantice de Inovare	4		
720.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2022 privind unele măsuri pentru participarea României la Fondul Alianței Nord-Atlantice de Inovare	4		
★				
128.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2022 pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență	5		
721.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2022 pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului			
			instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență	5
★				
129.	— Lege pentru completarea art. 43 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”			6
722.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 43 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”			6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
			Decizia nr. 34 din 16 februarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3), ale art. 28 alin. (3), ale art. 30 și ale art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	7–10
			Decizia nr. 71 din 2 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	10–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
453.	— Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru modificarea Deciziei directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 463/2017 privind aprobarea Procedurii de selecție a operatorilor serviciilor de telefonie necesare exercitării dreptului deținuturilor la convorbiri telefonice, categoriile de servicii de telefonie și condițiile de furnizare a acestora			14
1.605/319.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu			14–15
4.107.	— Ordin al ministrului educației pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.952/2021 privind menținerea acreditării Academiei Tehnice Militare „Ferdinand I” din București în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat			16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind completarea Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — După articolul 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi orice acțiune sau inacțiune comisă în cadrul unor scheme frauduloase cu caracter transfrontalier având ca efect diminuarea cu cel puțin 10.000.000 euro, în echivalentul monedei naționale, a resurselor bugetului Uniunii Europene, prin:

a) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete privind TVA;

b) nedivulgarea de informații privind TVA, atunci când aceste informații trebuie divulgate potrivit legii;

c) prezentarea de declarații corecte privind TVA pentru a masca în mod fraudulos neplata sau constituirea unor drepturi necuvenite la rambursări de TVA.

(2) Tentativa la infracțiunea prevăzută la alin. (1) se pedepsește.”

*

Prezenta lege transpune art. 3 alin. (2) lit. d) din Directiva (UE) 2017/1.371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 198 din 28 iulie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 19 mai 2023.
Nr. 125.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind completarea
Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea
evaziunii fiscale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind completarea Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 mai 2023.
Nr. 718.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 101/2021 pentru modificarea art. 5 pct. IV⁴
din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor
pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă,
precum și pentru modificarea și completarea
Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea art. 5 pct. IV⁴ din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 16 septembrie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 19 mai 2023.
Nr. 126.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 101/2021 pentru modificarea art. 5
pct. IV⁴ din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor
pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, precum
și pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind
venitul minim garantat

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2021 pentru modificarea art. 5 pct. IV⁴ din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 mai 2023.
Nr. 719.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 149/2022 privind unele măsuri pentru participarea
României la Fondul Alianței Nord-Atlantice de Inovare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149 din 9 noiembrie 2022 privind unele măsuri pentru participarea României la Fondul Alianței Nord-Atlantice de Inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1086 din 10 noiembrie 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 19 mai 2023.
Nr. 127.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2022
privind unele măsuri pentru participarea României
la Fondul Alianței Nord-Atlantice de Inovare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2022 privind unele măsuri pentru participarea României la Fondul Alianței Nord-Atlantice de Inovare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 mai 2023.
Nr. 720.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2022 pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146 din 28 octombrie 2022 pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1048 din 28 octombrie 2022, cu următoarele modificări:

1. **La articolul unic punctul 1, alineatul (12) se abrogă.**

2. **La articolul unic punctul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) La nivelul sumelor estimate a fi utilizate trimestrial din asistența financiară nerambursabilă, pe baza situației centralizate de MIPE potrivit estimărilor de fonduri primite de la coordonatorii de reforme și/sau investiții prevăzute la art. 18 alin. (1), MF efectuează transferul sumelor respective într-un cont distinct de venituri al bugetului de stat, codificat cu codul de

identificare fiscală al MF, prin utilizarea cu prioritate a sumelor existente în contul distinct de disponibil prevăzut la alin. (11), respectiv după epuizarea acestora, a echivalentului în lei al sumelor rezultate din schimbul valutar al prefinanțării în cuantum de 13% din asistența financiară nerambursabilă.”

Art. II. — Dobânda încasată la disponibilitățile în lei ale contului distinct de disponibil deschis la Trezoreria operativă centrală pe numele Ministerului Finanțelor, prevăzut la art. 19 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare, disponibilă în cont, precum și cea încasată ulterior intrării în vigoare a prezentei legi se fac venit la bugetul de stat.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

București, 19 mai 2023.
Nr. 128.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2022 pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2022 pentru modificarea și completarea art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru

modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 mai 2023.
Nr. 721.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru completarea art. 4³ din Legea nr. 82/1993
privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 4³ din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 7 decembrie 1993, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alineatul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹ În situații temeinic justificate, până la aprobarea de către Guvern a noului plan de management, dar nu mai mult de 6 luni, desfășurarea tuturor activităților din rezervație este reglementată prin planul de acțiune provizoriu, elaborat de către Administrația Rezervației, cu implicarea Consiliului consultativ de administrare, cu avizul conform al Consiliului științific, aprobat prin ordin al conducătorului autorității publice centrale din domeniul mediului, apelor și pădurilor.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 19 mai 2023.
Nr. 129.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea art. 4³
din Legea nr. 82/1993 privind constituirea
Rezervației Biosferei „Delta Dunării”**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 4³ din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 mai 2023.
Nr. 722.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 34

din 16 februarie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3), ale art. 28 alin. (3), ale art. 30 și ale art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (3), ale art. 28 alin. (3), ale art. 30, ale art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Gabriel Ionel Lupu în Dosarul nr. 46/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.814D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, regimul juridic instituit prin lege nefiind de natură a afecta dreptul de proprietate al destinatarilor normelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 2 din 21 mai 2019, astfel cum a fost modificată prin Încheierea din 13 august 2019 de îndreptare a erorii materiale, pronunțată în Dosarul nr. 46/96/2019, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (3), ale art. 28 alin. (3), ale art. 30, ale art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**. Excepția a fost ridicată de Gabriel Ionel Lupu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 295/2004 încalcă prevederile art. 44 din Constituție, întrucât obligă un cetățean, care nu face parte din forțele armate, pompieri, salvamontiști ori alte profesii ce implică pregătirea militară continuă, să folosească un bun proprietate personală dincolo de voința sa de a utiliza acel bun. Dreptul de a folosi o armă neletală pentru autoapărare nu are de ce să implice un proces continuu și obligatoriu de instruire. Instruirea și abilitarea de a folosi o armă neletală trebuie lăsate la aprecierea persoanei, acestea neputând deveni obligații impuse de lege, întrucât există atât răspunderea civilă delictuală, cât și răspunderea personală pentru fapta penală.

6. Dispozițiile art. 28 alin. (3) și ale art. 30 din Legea nr. 295/2004 încalcă prevederile art. 44 din Constituție, în privința armelor neletale, întrucât obligă un cetățean să predea

un bun proprietate personală la un armurier autorizat sau permit ca bunul să fie ridicat de către organele de poliție, fără o justă și prealabilă despăgubire. În condițiile în care dreptul de proprietate privată este un drept absolut, exclusiv și perpetuu, garantat de Constituție, dispozițiile Legii nr. 295/2004 sunt în totală contradicție cu prevederile Constituției, întrucât impun, de fapt, o confiscare a unui bun proprietate personală, o deposedare, fără o justă și prealabilă despăgubire. Așa cum arma neletală poate fi depozitată la domiciliul proprietarului, cu respectarea unor condiții de securitate a armei, tot așa ar trebui ca legea să prevadă păstrarea armei, chiar dacă permisul proprietarului a expirat sau a fost anulat. Or, nu există o justificare legală și logică pentru ca o armă neletală să nu mai poată fi păstrată, chiar utilizată, pe raza domiciliului, în condițiile în care proprietarul poate folosi pe raza domiciliului său un topor, un cuțit, o motocicletă, obiecte mult mai periculoase decât o atare armă dacă sunt folosite într-un act violent.

7. Dispozițiile art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât creează unui deținător de armă neletală, care nu și-a reînnoit permisul de armă, o situație mai nefavorabilă decât unei persoane care îndeplinește pentru prima dată formalitățile pentru deținere sau, după caz, port și folosire a armelor letale ori neletale. Decăderea unei persoane dintr-un drept nu poate fi stabilită decât de o instanță de judecată. De asemenea, anularea unui permis de portarmă poate avea diferite cauze, și nu toate culpabile, una dintre situațiile neculpabile fiind aceea că persoana nu se prezintă la timp pentru prelungirea permisului de armă, situație în care ar trebui să aștepte 2 ani pentru a putea solicita autorizația de procurare a armelor neletale. Legea o consideră culpabilă, fără însă să fie încălcată vreuna dintre valorile sociale ocrotite de lege care să determine decăderea dintr-un drept, fiind un abuz nepermis al acestei legi. Nu există un prejudiciu, nici material, nici moral, dacă o persoană întârzie cu îndeplinirea formalităților privind prelungirea permisului de portarmă, iar decăderea pe o perioadă de 2 ani, pentru că titularului i-a fost anulat permisul din motive care nu sunt încălcări ale legii penale sau civile, este absurdă și aduce persoana într-o situație de inferioritate față de un alt subiect de drept care ar dori, pentru prima dată, să își asigure dreptul de a purta o armă neletală. Singura cerință corectă a legii ar trebui să impună persoanei care a întârziat cu îndeplinirea formalităților privind prelungirea permisului de portarmă să reia procedura, cu îndeplinirea tuturor formalităților la care este obligat un subiect de drept pentru a deveni titularul dreptului de a purta o armă pentru autoapărare.

8. **Tribunalul Harghita — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată. Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor a fost adoptată ca urmare a armonizării legislației interne cu cea a Uniunii Europene în domeniul armelor, în vederea integrării în Uniunea Europeană, respectiv transpunerea Directivei Consiliului 91/477/CEE din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 256 din 13 septembrie 1991. Potrivit art. 3 din Directiva 91/477/CEE, „statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri

mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă [...]”. De asemenea, astfel cum reiese din expunerea de motive a proiectului de lege, la adoptarea acestuia s-a ținut cont de prevederile Convenției europene cu privire la controlul achiziționării și deținerii armelor de foc de către particulari, adoptată la Strasbourg la 28 iunie 1978, ratificată prin Legea nr. 116/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 8 iulie 1997, și de prevederile Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adoptat la New York la 31 mai 2001, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, la care România a aderat prin Legea nr. 9/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 2 martie 2004.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (3), ale art. 28 alin. (3), ale art. 30 și ale art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 25 alin. (3): „*Valabilitatea permisului de armă se prelungește de către autoritatea competentă pentru o perioadă de 5 ani, dacă titularul îndeplinește condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c)–f), h) și i) și prezintă dovada efectuării unei ședințe de tragere anual, într-un poligon autorizat, cu excepția posesorilor de arme de vânatoare. Începând cu 6 luni înainte de expirarea valabilității permisului de armă este obligatorie notificarea titularului la adresa din permisul de armă, dar nu mai târziu de 30 de zile înainte de data expirării valabilității permisului de armă.*”;

— Art. 28 alin. (3): „*În cazul în care persoana se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2), organul de poliție competent retrage permisul de armă, iar titularul este obligat să facă dovada faptului că a depus armele la un armurier autorizat, cu excepția situației în care armele se ridică de către organele de poliție.*”;

— Art. 30: „*Deținătorul armelor este obligat ca, în termen de 10 zile de la data la care i-a fost adusă la cunoștință măsura prevăzută la art. 29 alin. (1), să depună armele la un armurier autorizat, în vederea înstrăinării sau depozitării, cu excepția situațiilor în care acestea sunt ridicate de organul de poliție competent. Exercițarea căilor de atac prevăzute de lege împotriva măsurii de anulare a dreptului de deținere a armelor de către persoana care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 28 alin. (1) nu suspendă obligația persoanei de a depune armele la un armurier autorizat.*”;

— Art. 57 alin. (4) lit. e): „*(4) Autorizația de procurare a armelor neletale prevăzute în categoria C din anexă se acordă*

persoanelor prevăzute la alin. (1), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții: [...]

e) nu le-a fost anulat în ultimii 2 ani dreptul de procurare, deținere sau, după caz, de port și folosire a armelor letale ori neletale supuse autorizării, cu excepția situațiilor în care măsura anulării s-a dispus ca urmare a pierderii calității prevăzute la art. 13 alin. (2)—(5).”

13. Dispozițiile art. 30 din Legea nr. 295/2004 au fost modificate ulterior sesizării instanței constituționale prin articolul I pct. 21 din Legea nr. 196/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 1 noiembrie 2019, însă având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, în forma de la data invocării excepției de neconstituționalitate, întrucât ele continuă să producă efecte juridice în cauza dedusă judecătii.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), care consacră principiul egalității în drepturi, și în art. 44 privind garantarea dreptului de proprietate privată.

15. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor statuează expres în art. 25 alin. (1) asupra valabilității permisului de armă, astfel: „*(1) Permisul de armă are o valabilitate de 5 ani, termen care se calculează de la data eliberării sau, după caz, de la data ultimei prelungiri, exceptând perioada de suspendare.*” Obligația instituită în sarcina autorității competente de a notifica titularul „*începând cu 6 luni înainte de expirarea valabilității permisului de armă*”, „*dar nu mai târziu de 30 de zile înainte de data expirării valabilității permisului de armă*”, prevăzută de alin. (3) al aceluiași articol, nu scutește pe titularul permisului de îndeplinirea obligației de a depune arma și muniția la un armurier autorizat în termen de 10 zile de la expirarea perioadei de valabilitate a permisului de armă, obligație a cărei nerespectare este incriminată de legea penală. Astfel, dispozițiile art. 342 alin. (6) din Codul penal incriminează nedepunerea armei și a muniției la un armurier autorizat în termen de 10 zile de la expirarea perioadei de valabilitate a permisului de armă, în timp ce art. 30 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor prevede că deținătorul armelor este obligat ca, în termen de 10 zile de la data la care i-a fost adusă la cunoștință măsura suspendării sau anulării permisului de armă, să depună armele la un armurier autorizat.

16. Cu privire la reglementarea distinctă a procedurii administrative de suspendare sau de anulare a permisului de armă, prin Decizia nr. 10 din 8 aprilie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 11 iunie 2019, instanța supremă a statuat că „nu poate modifica momentul în raport cu care armele și munițiile nedepuse la un armurier autorizat devin «*bunuri a căror deținere este interzisă de legea penală*», în accepțiunea art. 112 alin. (1) lit. f) din Codul penal referitoare la măsura de siguranță a confiscării speciale. Armele și munițiile nedepuse la un armurier autorizat pot constitui bunuri a căror deținere este interzisă de legea penală, supuse confiscării speciale, numai în cazul în care nedepunerea armei și a muniției la un armurier autorizat dobândește configurația unei fapte prevăzute de legea penală și numai de la momentul la care legea penală interzice deținerea în continuare a armei și a muniției.” Înalta Curte a mai reținut că „armele și munițiile constituie, în general, bunuri a căror deținere este interzisă de legea penală în absența autorizării, concluzie care se desprinde atât din dispozițiile art. 342 alin. (1) și (2) din Codul penal, cât și

din economia Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Deținerea armelor și a munițiilor este neautorizată și, în consecință, interzisă de legea penală atât în ipoteza în care persoana nu are un permis de armă, cât și în ipoteza în care persoana nu are un permis de armă valabil și nu depune arma și muniția în interiorul termenului prevăzut de legea penală. Așadar, la împlinirea termenului de 10 zile de la expirarea perioadei de valabilitate a permisului de armă, termen prevăzut de legea penală, armele și munițiile deținute de persoana care nu are un permis de armă valabil, ca efect al comiterii faptei de a nu le depune la un armurier autorizat, devin bunuri a căror deținere este interzisă de legea penală, în sensul art. 112 alin. (1) lit. f) din Codul penal.”

17. În același sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională în Decizia nr. 725 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 4 aprilie 2017, prin care a statuat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112 alin. (1) lit. f) din Codul penal, invocată într-o cauză având ca obiect contestația exercitată împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară prin care s-a dispus confiscarea unei arme în procedura prevăzută de art. 549¹ din Codul de procedură penală. Astfel, instanța de contencios constituțional a reținut că „deținerea unui bun este interzisă de lege atât în situația în care deținerea se realizează cu un anumit scop ilicit, expres prevăzut de lege, în lipsa acestui scop, deținerea având un caracter licit, dar și în situația când simpla posesie a unui bun, indiferent de scopul urmărit, constituie o faptă prevăzută de legea penală, fiind vorba în acest caz de o interdicție legală cu caracter general” (paragraful 22). În ceea ce privește a doua categorie de bunuri, Curtea a apreciat că „legiuitorul a prezumat existența unei pericolozități obiective ce derivă din însăși substanța/natura acestor bunuri, astfel că simpla deținere a acestora, contrar dispozițiilor legale, creează acea stare de pericol pentru a cărei înlăturare este necesară intervenția organului judiciar prin măsura confiscării bunurilor respective. În categoria acestor bunuri sunt incluse și acelea pentru a căror deținere este necesară îndeplinirea unor condiții, fiind supuse unui regim de autorizare. În cazul acestora din urmă nerespectarea regimului de autorizare determină ca deținerea să fie contrară legii penale. În doctrină, s-a evidențiat că regimul de autorizare este introdus tocmai pentru a da posibilitatea organelor de stat competente să verifice dacă persoanele care solicită autorizarea prevăzută în fiecare caz în parte prezintă garanții, în sensul că vor folosi aceste bunuri într-un mod care să nu cauzeze o stare de pericol pentru valorile sociale ocrotite de legea penală și pentru ordinea publică, în general” (paragraful 23). „Or, [...] condițiile în care deținerea, portul, folosirea și operațiunile cu arme și muniții sunt permise pe teritoriul României sunt reglementate de Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014 [...]. Astfel, aceste bunuri intră în categoria celor pentru a căror deținere este necesară îndeplinirea unor condiții, fiind supuse unui regim de autorizare. Îndeplinirea condițiilor impuse de lege este circumscrisă întregii perioade în care bunul se află în posesia persoanei, indiferent dacă aceasta folosește sau nu bunul respectiv, necesitatea îndeplinirii acestor condiții grevându-se pe starea de pericol ce derivă din însăși substanța/natura acestora. Totodată, persoanele în posesia cărora se află aceste bunuri și în sarcina cărora intră îndeplinirea acestor condiții nu se pot prevala de necunoașterea legii” (paragraful 26). În aceste condiții, Curtea a analizat proporționalitatea măsurii în raport cu scopul vizat, din perspectiva dreptului de proprietate, garantat de art. 44 din Constituție, precum și în considerarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a apreciat că dispozițiile legale respectă un just echilibru între interesul general și interesul particular în cauză, deposedarea unei persoane de anumite

bunuri sau valori ca urmare a aplicării măsurii confiscării speciale neconstituind exproprierie, și nu încalcă în niciun alt mod dreptul de proprietate (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 168 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 16 martie 2010, sau Decizia nr. 900 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 29 iulie 2010).

18. Cu privire la pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004, a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât creează unui deținător de armă neletală, care nu și-a reînnoit permisul de armă, o situație mai nefavorabilă decât unei persoane care îndeplinește pentru prima dată formalitățile pentru deținere sau, după caz, port și folosire a armelor letale ori neletale, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe criterii obiective și raționale. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat între indivizi aflați în situații analoage, trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă. Or, în prezenta cauză, persoanele la care se face referire nu se găsesc în situații juridice identice, astfel că se justifică în mod obiectiv și rezonabil tratamentul juridic diferit, principiul egalității în fața legii presupunând instituirea unui tratament egal doar pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 7 august 2014, paragraful 30, sau Decizia nr. 33 din 19 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 4 mai 2017, paragraful 35).

19. Având în vedere că societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai amplu și cu ramificații transfrontaliere, context în care regimul armelor și munițiilor necesită o reglementare specială din partea statului, inclusiv în ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele pentru a putea procura, deține, purta și folosi arme letale și arme neletale, precum și muniția corespunzătoare acestora, dispozițiile legislative precum cele criticate în prezenta cauză devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni. În acest context, Curtea reține că Legea nr. 295/2004 a fost adoptată ca urmare a armonizării legislației interne cu cea a Uniunii Europene în domeniul armelor, în vederea integrării în Uniunea Europeană, respectiv transpunerea Directivei 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 256 din 13 septembrie 1991. Potrivit art. 3 din Directiva 91/477/CEE, „statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă (...)”. Astfel cum reiese din expunerea de motive a proiectului de lege, la adoptarea acestuia s-a ținut cont de prevederile Convenției europene cu privire la controlul achiziționării și deținerii armelor de foc de către particulari, adoptată la Strasbourg la 28 iunie 1978, ratificată prin Legea nr. 116/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 8 iulie 1997, și de prevederile Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adoptat la New York la 31 mai 2001, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, la care România a aderat prin Legea nr. 9/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 2 martie 2004 (a se vedea Decizia nr. 421 din 15 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 20 noiembrie 2013, sau Decizia nr. 481 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 13 ianuarie 2021).

20. Față de această împrejurare, Curtea reține că textele criticate instituie o măsură ce este justificată pe deplin în contextul dat, circumscriindu-se opțiunii legiuitorului în ceea ce privește politica contravențională sau penală a statului, în funcție de valorile sociale ocrotite și care pot fi lezate prin săvârșirea

unor contravenții sau a unor infracțiuni, ceea ce impune o astfel de reglementare în domeniul dreptului de deținere, port și folosire a armelor și munițiilor, legiuitorul fiind îndreptățit să instituie măsuri de ocrotire a interesului general al societății.

21. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Ionel Lupu în Dosarul nr. 46/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 25 alin. (3), ale art. 28 alin. (3), ale art. 30 și ale art. 57 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Harghita — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 71

din 2 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Augustin Lazăr în Dosarul nr. 580/57/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.318D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile formulate de autor reprezintă aspecte ce țin de modul de aplicare a legii de către instanțele judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 5.256 din 12 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 580/57/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de Augustin Lazăr într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect suspendarea executării unui act administrativ, respectiv a propunerii ministrului justiției de revocare a reclamantului din funcția de procuror general al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că prevederile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 stabilesc instanța competentă din punct de vedere teritorial după cum urmează: potrivit tezei întâi, reclamantul, persoană fizică sau juridică de drept privat, se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său (ipoteza contenciosului subiectiv) și, conform tezei a doua, reclamantul, autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora, se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului (ipoteza contenciosului obiectiv). Chiar dacă ipotezele par clar

distincte, problema apărută în prezentul dosar este calificarea tipului de contencios în situația în care persoana fizică care introduce acțiunea — fie că este vorba despre cenzurarea pe cale directă a actului administrativ sau de suspendarea acestuia, cum este cazul și în prezenta speță — ocupă și o funcție sau demnitate publică ori o funcție cu un statut special, respectiv dacă deținerea acestei calități atrage întotdeauna, automat, calificarea litigiului drept unul de contencios obiectiv (cu toate consecințele care derivă din această concluzie: stabilirea instanței competente, cadrul procesual, imposibilitatea obținerii unor despăgubiri etc.) sau trebuie analizat, în concret, dacă interesul protejat prin acțiune este unul privat, personal, al persoanei fizice, ori, din contră, unul public, general, pe care are vocația de a-l proteja în temeiul unui text legal care permite expres introducerea unei astfel de acțiuni. Având în vedere și criteriul de distincție între cele două tipuri de contencios, rațiunile avute de legiuitor raportat la prevederile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, consecințele care se produc în câmpul competenței, al obiectului cererii și al soluțiilor pe care le poate pronunța instanța de judecată și, în cele din urmă, efectele asupra dreptului de acces la justiție, autorul excepției apreciază că cea de-a doua interpretare (aprecierea *in concreto*, după interesul protejat) este singura care nu încalcă dispozițiile art. 21, art. 52 și ale art. 126 alin. (6) din Constituție.

6. Arată că motivarea Curții de Apel Alba Iulia, prin care această instanță și-a declinat competența în favoarea Curții de Apel București, are drept suport interpretarea pe care autorul excepției o apreciază neconstituțională, și anume că persoana fizică titulară a unei funcții publice nu ar putea să aibă un drept subiectiv sau interes legitim lezat distinct de cel al titularului funcției pentru că, în lipsa funcției, exercitarea legitimă a competențelor nu ar fi posibilă. Având în vedere că problema necompetenței teritoriale nu a fost tranșată în mod definitiv odată cu admiterea excepției necompetenței de către Curtea de Apel Alba Iulia, aceasta putând fi ridicată și în fața instanței în favoarea căreia s-a declinat competența de către instanța inițial sesizată, autorul susține că determinarea constituționalității prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este în strânsă legătură cu stabilirea competenței teritoriale a instanței de judecată, astfel că se justifică sesizarea instanței constituționale.

7. Autorul excepției apreciază că, înainte de analiza problemei din perspectiva raportului între persoana fizică — funcția publică — autoritatea publică, interpretarea prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 în contextul excepției de neconstituționalitate formulate trebuie să pornească de la criteriul de distincție între contenciosul subiectiv și cel obiectiv, și anume interesul protejat. Astfel, dacă în prima situație interesul este unul personal, invocându-se vătămarea unui drept subiectiv sau interes legitim privat, în cea de-a doua este vătămât un interes public. Ceea ce face, în plus, diferența între cele două tipuri de contencios este întinderea vătămării care se poate invoca: dacă în cazul contenciosului subiectiv particularul poate invoca, în subsidiar, în condițiile art. 1 coroborat cu art. 8 alin. (11) din Legea nr. 554/2004, vătămarea unui interes legitim public, în cazul contenciosului obiectiv, se poate invoca exclusiv un interes public, fără a exista posibilitatea ca reclamantul să invoce un interes personal. Atunci când reclamantul este titular al unei funcții sau demnități publice (sau al oricărei funcții cu un anumit statut special), calificarea contenciosului nu trebuie, așadar, să se realizeze raportat la această calitate, ci la ce urmărește să protejeze acesta prin introducerea acțiunii: interesul public sau interesul privat. Analiza nu trebuie să se oprească, așadar, la calitatea reclamantului, ci la obiectul

acțiunii și vătămarea invocată. Chiar și în situația în care vătămarea este legată de exercitarea funcției, dacă litigiul protejează un drept subiectiv sau interes legitim privat, calificarea tipului de contencios nu se schimbă. A admite teza contrară ar însemna și că, de pildă, dacă procurorul general sau primarul ori prefectul ar formula o acțiune în atacarea unei decizii de reducere a unor sporuri ar fi tot un litigiu de contencios obiectiv căci în lipsa funcției deținute nu ar fi apărut această problemă litigioasă, dar, în mod evident, interesul protejat printr-o asemenea acțiune nu este public, ci personal (obținerea unor sporuri în conformitate cu prevederile legii).

8. Prin urmare, susține autorul excepției de neconstituționalitate, aplicarea tezei întâi sau a tezei a doua din cuprinsul prevederilor art. 10 alin. (3) trebuie să depindă de interesul pe care îl protejează reclamantul în acel litigiu. Or, în prezenta cauză, autorul nu urmărește protejarea unui interes public, ci a unui interes personal — dreptul la carieră. Mai mult, autoritatea publică nu poate invoca un asemenea drept, contenciosul obiectiv excluzând posibilitatea invocării unui interes personal.

9. În continuare, arată că o anumită funcție (în speță, aceea de procuror general) presupune competențe specifice unei entități de drept public, iar atacarea unui act (în speță, raportul de evaluare) în legătură cu aceste competențe specifice transformă litigiul în unul de contencios obiectiv tocmai raportat la faptul că aceste competențe sunt atașate funcției. Relevant în contextul calificării contenciosului (și, implicit, în stabilirea competenței teritoriale) nu este faptul că exercitarea unei anumite funcții comportă competențe specifice unei entități publice, ci dacă acțiunea a fost formulată de titularul funcției raportat la o competență expresă de a fi titular de contencios obiectiv. Se face o confuzie între competența care permite introducerea unei acțiuni specifice unui contencios obiectiv și competențele specifice unei entități de ordin public.

10. Protejarea unui interes public nu este accesibilă oricărui subiect de drept. Cu alte cuvinte, nu orice autoritate publică are calitatea de titular al unui contencios obiectiv, ci, conform art. 1 alin. (8) din Legea nr. 554/2004, doar acei subiecți de drept indicați expres în art. 1 din Legea nr. 554/2004 sau într-o lege specială. Nicăieri în prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și nici măcar în regulamentele de ordine interioară (Regulament de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.632/C/2014) nu este prevăzută o competență a procurorului general de a fi garant al legalității generale și astfel de a avea calitatea de titular al unui contencios obiectiv.

11. Astfel, faptul că funcția pe care o ocupă autorul excepției implică unele competențe specifice unei entități de drept public, pentru a fi introdusă acțiunea în calitate de titular al unui contencios obiectiv, trebuia să existe o competență specială care să permită formularea unei astfel de acțiuni. Mai mult, întotdeauna un litigiu care vizează un act emis în legătură cu competențele specifice unei funcții publice (cum ar fi, de exemplu, un act de revocare din funcție) are legătură cu funcția publică ocupată. Această concluzie nu permite însă să se afirme că există o diferență între persoana fizică și titularul unei funcții publice. Ce trebuie verificat este dacă titularul funcției publice acționează în numele autorității publice sau în nume personal. Or, în prezentul litigiu, autorul excepției a formulat acțiunea în nume propriu, chiar dacă are calitatea de titular al unei funcții publice, aceea de procuror general, întrucât, potrivit art. 131 din Constituție, autoritatea publică nu se confundă cu o anumită funcție publică (în speță, autoritatea publică este Ministerul Public, nu un procuror; procurorul general este doar o funcție).

12. Atragerea automată a calificării de contencios obiectiv raportat la faptul că persoana fizică reclamantă este titular al unei anumite funcții presupune că acestei persoane fizice, titular al unei funcții publice, nu i-ar fi deschisă niciodată calea unui contencios subiectiv, întemeiat pe prevederile art. 1 din Legea nr. 554/2004. Or, o atare interpretare încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 coroborat cu art. 126 alin. (6), întrucât o persoană fizică care invocă o vătămare a unui drept subiectiv sau a unui interes legitim nu ar putea formula o acțiune în temeiul art. 1 din Legea nr. 554/2004, tocmai pentru că are neșansa de a fi și titular al unei funcții publice, chiar dacă actul atacat produce consecințe în plan personal (pierderea dreptului la carieră, pierderea unei funcții sau atingerile aduse imaginii). În mod evident, restrângerea litigiului la unul de contencios obiectiv are consecințe grave, având în vedere că acest tip de contencios exclude orice fel de daune. Astfel, într-un litigiu având ca obiect anularea actului și despăgubiri, instanța de judecată nu ar mai putea dispune și acordarea de prejudicii (de pildă, indemnizație sau daune morale), tocmai raportat la calificarea contenciosului ca fiind unul obiectiv. În aceste condiții, accesul la justiție și la un control judecătoresc pe calea contenciosului administrativ nu mai este unul efectiv, deși acesta este garantat de prevederile art. 52 din Constituție. Conform art. 52 alin. (2) din Constituție, condițiile și limitele de exercitare a dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică de a se adresa instanței de contencios administrativ se stabilesc prin lege organică. Chiar dacă Legea nr. 554/2004 este o lege organică, ea nu poate să instituie interdicții — aceea de a formula o acțiune pe baza art. 1 din Legea nr. 554/2004 —, ci doar să traseze cadrul exercitării acestui drept. Or, prin faptul că o persoană fizică care are calitatea de titular al unei funcții publice nu poate să invoce și vătămarea unor drepturi sau interese private se încalcă tocmai prevederile art. 52 alin. (2) din Constituție, limitându-se dreptul de acces la instanța de contencios administrativ.

13. În concluzie, autorul excepției de neconstituționalitate solicită Curții Constituționale să pronunțe o decizie interpretativă prin care să constate că prevederile art. 10 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că persoana fizică care ocupă o funcție sau demnitate publică nu poate fi titularul unui contencios subiectiv.

14. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** arată că, în ceea ce privește condiția legăturii cu cauza a normei juridice/interpretării normei juridice vizate de excepția de neconstituționalitate, o astfel de legătură nu ar exista, dat fiind că textul pus în discuție este foarte clar, nefiind susceptibil de alte interpretări decât cea logico-gramaticală, ce se impune din simpla lectură a acestuia. Astfel, observă că textul stabilește competența teritorială a instanțelor în funcție de calitatea reclamantului, persoană fizică/persoană juridică de drept privat, respectiv autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora. Or, determinarea calității reclamantului se face prin lecturarea cererii de chemare în judecată, și nu prin interpretarea textului legal de mai sus, textul devenind aplicabil numai după ce instanța determină în prealabil care este calitatea reclamantului.

15. Cu toate acestea, întrucât soluția de declinare a competenței pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în favoarea Curții de Apel București a fost determinată de interpretarea art. 10 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 554/2004, în sensul că sintagma „sau asimilată acestora” nu ar viza doar entitățile asimilate autorităților publice, ci orice subiect de drept, deci există un precedent judiciar de interpretare a textului într-un alt

sens decât cel care rezultă din simpla lectură a lui, și întrucât competența teritorială de judecare a cauzei nu este stabilită definitiv, aceasta urmând să fie decisă în cadrul regulatorului de competență de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanța apreciază că textul vizat de excepție, în interpretarea avută în vedere de Curtea de Apel Alba Iulia, poate avea încă incidență asupra modului de stabilire a competenței teritoriale, astfel încât se justifică sesizarea Curții Constituționale.

16. Arată că posibila interpretare a normei juridice reliefată de reclamant este neconstituțională, dat fiind că ocuparea de către o persoană fizică a unei funcții publice sau de demnitate publică nu duce la confundarea persoanei fizice cu autoritatea/instituția publică în care activează și nici cu funcția pe care o ocupă la un moment dat (funcția, chiar dacă este de conducere, reprezintă, în esență, doar un element din structura organizatorică a autorității sau instituției publice), în sensul că persoana fizică își păstrează patrimoniul propriu, distinct de patrimoniul autorității/instituției publice în care activează. În acest patrimoniu al persoanei fizice intră drepturi și obligații derivate dintr-o multitudine de raporturi juridice în care persoana fizică se angajează de-a lungul vieții, inclusiv din raporturile juridice de muncă, născute în urma unui contract individual de muncă/act de numire în funcție/act de alegere într-o funcție, cum ar fi, de exemplu, dreptul de a ocupa o anumită funcție pe o anumită perioadă, dreptul de a încasa salariu, dreptul de a beneficia de anumite forme de protecție specifice funcției etc. Ca atare, păstrându-și unicitatea și individualitatea, persoana fizică deținătoare a unor drepturi derivate din ocuparea unei anumite funcții va beneficia și de dreptul accesoriu și indispensabil de a solicita în justiție apărarea respectivelor drepturi, în cazul în care apreciază că acestea i-au fost încălcate în mod nelegal. Astfel, nu se poate susține că toate acțiunile în justiție introduse de o persoană fizică ocupantă a unei funcții oarecare trebuie considerate ca fiind introduse în numele și pe seama autorității/instituției în structura căreia se află respectiva funcție, căci o astfel de interpretare ar duce la paralizarea accesului la justiție al persoanei fizice pentru apărarea unor drepturi din patrimoniul personal pe perioada ocupării respectivei funcții, ceea ce ar constitui în mod evident o încălcare a art. 21 din Constituție.

17. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se*

adreseză exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.”

21. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și în art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative.

22. Analizând dispozițiile criticate și susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că invocarea excepției a fost determinată de interpretarea pe care Curtea de Apel Alba Iulia a dat-o dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, în temeiul căreia a pronunțat o hotărâre prin care și-a declinat competența în favoarea Curții de Apel București. Autorul excepției apreciază că această interpretare, respectiv că persoana fizică titulară a unei funcții publice nu ar putea să aibă un drept subiectiv sau interes legitim lezată distinct de cel al titularului funcției pentru că, în lipsa funcției, exercitarea legitimă a competențelor nu ar fi posibilă, este neconstituțională.

23. Curtea reține că prin actul de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, Curtea de Apel București și-a declinat competența de judecare a cauzei privind acțiunea formulată de reclamantul autor al excepției în favoarea Curții de Apel Alba Iulia. Constatând ivit conflictul negativ de competență, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în vederea soluționării conflictului. Exprimând opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, Curtea de Apel București apreciază că norma criticată este foarte clară, nefiind susceptibilă de alte interpretări decât cea logico-gramaticală, ce se impune din simpla lecturare a acesteia, textul legal stabilind competența teritorială a instanțelor în funcție de calitatea reclamantului, care este determinată de instanța de judecată în urma verificării cererii de chemare în judecată, iar nu prin interpretarea textului legal.

24. Din examinarea criticilor formulate de autorul excepției, Curtea constată că acesta este nemulțumit de modul în care instanța pe care a investit-o cu cererea de chemare în judecată (Curtea de Apel Alba Iulia) a interpretat și a aplicat dispozițiile legale referitoare la competența teritorială a instanțelor de contencios administrativ. Curtea Constituțională observă că,

27. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Augustin Lazăr în Dosarul nr. 580/57/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 463/2017 privind aprobarea Procedurii de selecție a operatorilor serviciilor de telefonie necesare exercitării dreptului deținuților la convorbiri telefonice, categoriile de servicii de telefonie și condițiile de furnizare a acestora

Având în vedere Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5.952 din 8.12.2022, pronunțată în Dosarul nr. 188/33/2021, prin care instanța a admis recursul formulat de reclamantul Erli Zsolt Csaba împotriva Sentinței civile nr. 167 din 9.06.2021, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, a casat sentința atacată, iar în rejudicare a admis cererea formulată de reclamant și a anulat în parte Decizia nr. 463/2017 privind aprobarea Procedurii de selecție a operatorilor serviciilor de telefonie necesare exercitării dreptului deținuților la convorbiri telefonice, categoriile de servicii de telefonie și condițiile de furnizare a acestora,

ținând cont de faptul că, în acord cu dispozițiile art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal nr. 5.952 din 8.12.2022 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 28 februarie 2023,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 160/C/2018,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. I. — Procedura de selecție a operatorilor serviciilor de telefonie necesare exercitării dreptului deținuților la convorbiri telefonice, categoriile de servicii de telefonie și condițiile de furnizare a acestora, aprobată prin Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 463/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din

17 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La litera C „Documentația de atribuire” punctul 2 „Cerințe tehnice” litera h), punctul (vi) se abrogă.**

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Dan Halchin

București, 17 mai 2023.
Nr. 453.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.605 din 11 mai 2023

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 319 din 3 mai 2023

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu

Având în vedere Referatul de aprobare nr. AR 8.598/2023 al Ministerului Sănătății și nr. DG 1.782 din 3.05.2023 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— titlului VIII — Asigurările sociale de sănătate din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 674/252/2012 privind aprobarea formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și a Normelor metodologice privind utilizarea și modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 2 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul II punctul I „Modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală — componenta prescriere” punctul 2 litera a), prima liniuță a subpunctului (x) va avea următorul cuprins:

„— cifra 1, dacă este vorba de persoane beneficiare de legi speciale care nu apar menționate distinct în formularul de prescripție medicală electronică, dar care sunt menționate distinct la art. 224 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 56/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului medical participant la acțiuni medicale împotriva COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, menționându-se distinct actul normativ de care beneficiază. Pentru aceste categorii de persoane, valoarea medicamentelor prescrise pentru tratamentul afecțiunilor specifice se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile contractului-cadru și ale normelor metodologice de aplicare a acestuia;”.

2. La capitolul II punctul I „Modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală — componenta prescriere”, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. PNS — pentru prescripțiile care conțin DCI-uri din sublista C secțiunea C2 se va indica numărul programului/subprogramului din cadrul Programului național cu scop curativ: 3 — Programul național de oncologie, 5 — Programul național de diabet zaharat, Tratamentul medicamentos al bolnavilor cu diabet zaharat, 9 — Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană (9.7 — Tratamentul stării posttransplant în ambulatoriu al pacienților transplantați) și a unor boli rare cuprinse în Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare — 6 — hemofilie și talasemie (6.1), mucoviscidoză (6.4), boli neurologice degenerative/inflamatorii — scleroza laterală amiotrofică (6.5.2), sindromul Prader-Willi (6.7), boala Fabry (6.8), purpura trombocitopenică imună idiopatică cronică (6.17), fibroza pulmonară idiopatică (6.20), distrofia musculară Duchenne (6.21), angioedem ereditar (6.22), neuropatia optică ereditară Leber (6.23), boli rare — medicamente incluse condiționat (6.27) pentru acele medicamente cu eliberare prin farmaciile comunitare, limfangioleiomiomatoză (6.28), respectiv se va indica numărul programului pentru care eliberarea medicamentelor în tratamentul ambulatoriu se face prin farmaciile cu circuit închis, conform prevederilor hotărârii Guvernului pentru aprobarea programelor naționale de sănătate și ale normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative, aprobate prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.”

3. La capitolul II punctul I „Modul de completare a formularului de prescripție medicală electronică pentru medicamente cu și fără contribuție personală — componenta prescriere” punctul 4 litera i), subpunctul (ii) va avea următorul cuprins:

„(ii) pentru prescripțiile care conțin și DCI-urile din sublista C1, aferente unei categorii de boală, pentru orice categorie de asigurat adult/copil, în rubrica «Listă», în dreptul DCI-urilor aferente unei categorii de boală se va nota categoria respectivă (G1—G31a—i);”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.952/2021
privind menținerea acreditării Academiei Tehnice Militare „Ferdinand I” din București
în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2), ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 1.357 din 1.03.2023, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 279/GP din 11.04.2023, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 50/H din 1.03.2023 cu privire la acreditarea domeniului de doctorat „Inginerie mecanică” în cadrul Școlii Doctorale de Ingineria sistemelor de apărare și securitate, organizată la Academia Tehnică Militară „Ferdinand I” din București,

ținând seama de Adresa Academiei Tehnice Militare „Ferdinand I” din București nr. A9.332 din 22.11.2022 prin care solicită intrarea în lichidare a domeniului de doctorat Calculatoare și tehnologia informației,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației nr. 5.952/2021 privind menținerea acreditării Academiei Tehnice Militare „Ferdinand I” din București în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 49 din 17 ianuarie 2022, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 2, tabelul va avea următorul cuprins:**

„Nr. crt.	Școala doctorală	Domeniul de studii universitare de doctorat
1	Ingineria sistemelor de apărare și securitate	Inginerie electronică, telecomunicații și tehnologii informaționale
		Inginerie mecanică
		Calculatoare și tehnologia informației*)
*) Domeniul intră în lichidare, în sensul că la acest domeniu nu se mai organizează admitere.”		

Art. II. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Academia Tehnică Militară „Ferdinand I”

din București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
 secretar de stat

București, 28 aprilie 2023.
 Nr. 4.107.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

